

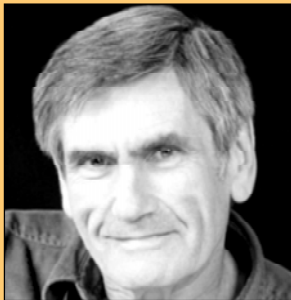

**BUCUREȘTI,
3-5 noiembrie 2006**

Într-o lume a violenței, Marshall Rosenberg a lansat, cu decenii în urmă, o teorie care atunci părea naivă, dar acum a căpătat o mare influență în lumea întreagă: era vorba de tehnicile comunicării non-violente. Lucrarea sa de bază a fost de altfel tradusă anul trecut și în România, iar M. Rosenberg va vizita țara noastră în prima decadă a lunii decembrie.

NVC (cum este denumită prescurtat) este o comunicare bazată pe compasiune, pe înțelegere reciprocă, pe evitarea agresiunii. Nu e vorba numai de conflictele internaționale, ci și de domeniul casnic. Ea pune accentul pe înțelegerea nu numai a nevoilor noastre, ci și pe ale celorlalți. NVC dezvoltă un limbaj de compasiune în locul unui de confruntare. Nu conține nimic nou, în esență, tot ce a fost integrat în ea este cunoscut de secole. Ea ne reamintește doar că trebuie să dăruim compasiune și înțelegere de la inimă la inimă.

Seminar despre Comunicarea non-violentă

Principiile lui Marshall Rosenberg au fost aplicate în tratative politice din zone de conflict în lumea a treia, dar sunt predate și în cursuri pentru grupuri mici de indivizi care se consideră amenințați de violența domestică. Oamenii învață să își exprime simțăminte fără să atace, învață să primească și să afirme opinii critice fără a le lua ca ofense, ca situații de pierdere a stimei față de persoana proprie.

După cum povestește el însuși într-o scurtă schiță autobiografică, în 1943, s-a mutat cu părinții din California în Ohio la un nou Colegiu. După prima strigare a catalogului, trei colegi s-au întors spre el și unul i-a spus: „Tu sigur că ești jidan“ („a yuppie“). Marshall își amintește de uimirea lui în fața acestei ieșiri, fiindcă până atunci nu fusese conștient că ar fi „altceva“ decât colegii lui. La plecarea de la ore, povestește el, cei trei l-au trântit și l-au lovit cu pumnii și picioarele. Mai târziu, amintirea acestui eveniment l-a determinat să-și înceapă studiile despre *Comunicarea non-violentă*.

**450.000 de calculatoare
în funcțiune și
zece miliarde de pagini
nu sunt de ajuns**

„Google“ pregătește o nouă bază de date - gigantică!

Ce înseamnă, azi, „Google“? Cea mai mare firmă de culegere și ofertă de date din lume. Valoarea ei la Bursă a ajuns la 100 de miliarde de dolari. Google are 7.950 de salariați în toată lumea și una dintre condițiile angajării este să cunoști trei limbi străine. „Google“ are baze secrete unde își ține mii de servere care înglobează sute și sute de milioane de pagini de date. Acum s-a aflat că își construiește o nouă - și gigantică - bază de date, într-o regiune puțin populată din Oregon, unde se va afla creierul „motorului de căutare“. Este prima dată când o locație este făcută publică. În anul 2001, când răspundea la 70 de milioane de întrebări zilnic, se estima că folosea o bază de 8.000 de calculatoare. Azi, „Google“ folosește 450.000 de calculatoare răspândite în 25 de locuri din lume, ținute secret, și oferă acces la zece miliarde de pagini scrise. În fruntea companiei continuă să se afle Serghei Brin și Larry Page... care au fost recent la The Dalles, orașelul unde se ridică cea mai mare bază de date din lume.

Vă spune ceva numele lui Serghei Brin? Mă tem că nu, dacă nu sunteți familiarizați cu lumea informaticii. La 28 de ani, Serghei Brin, emigrant evreu rus, doctorand abia ieșit de pe băncile facultății, împreună cu americanul Larry Page, au inventat un „motor de căutare“ pe Internet care a dus la fondarea celebrei firme „Google“. De unde vine numele acesta ciudat? În 1929, matematicianul Edward Kasner a numit astfel cifra 1 urmată de o sută de zero-uri. Ideea i-a dat-o nepotul său de 9 ani, care a propus „gogool“. Serghei și Larry s-au inspirat de aici și au numit firma lor „Google“, în ideea că ea va organiza imensul volum de informații care circulă pe Internet.

La Institutul „Tehnion“ (Israel) a fost creat Un robot care operează în interiorul coloanei vertebrale

În 1966, americanii produceau un film științifico-fantastic care a devenit un clasic al genului: „Călătorie fantastică“, în care o echipă de medici se miniaturiza, înnota în arterele unui om bolnav și ajungea la organul avariât pe care îl repara. Suntem încă departe de asemenea vise, dar ideea trimiterii unui mic robot în arterele sau în lichidul spinal al coloanei vertebrale se pare că va deveni realitate până în 2010.

Cercetători de la Institutul Tehnologic din Haifa - prestigiosul „Tehnion“ - au creat un robot miniatural care poate înnota în apă sau alte lichide și speră ca, în trei ani, să ajungă să îl facă să înainteze autonom prin artere și lichidul spinal. Lui i se va atașa o minusculă cameră video care va transmite imagini în mișcare sau fotografii. Inventatorul acestui roboțel este prof. Moshe Shaham, cunoscut în lumea întreagă pentru altă performanță de același tip: construirea unui mini-robot folosit în chirurgia coloanei vertebrale. Produs în Israel și la Atlanta

(S.U.A.), mini-robotul e folosit deja în trei spitale israeliene și în zece spitale americane. Coautor al robotului destinat navigării în fluidul spinal, doctorandul Gabor Kosha declară că echipa lor „se ocupă acum de construirea unui robot-endoscop, care va înnota, realmente, prin artere, propulsat de două aripi codale, ca la pești. El va avea și o sursă de energie plus o cameră video - totul într-o pastilă cu diametrul de doi milimetri. În doi ani, acest robot va fi operațional și va fi folosit pentru biopsii sau administrarea locală, cu mare precizie, a unor medicamente.

O echipă de la Harvard și-a anunțat dorința de a colabora la dezvoltarea invențiilor israeliene menționate mai sus. Reamintim cititorilor că societatea israeliană, „Given Imaging“ este singura din lume ce produce o capsulă miniaturală, care, o dată înghițită, transmite imagini din interiorul esofagului, stomacului și intestinelor.

Un vechi aforism al medicilor americani spune că „dacă citești un ziar pe zi amâni apariția bolii Alzheimer cu zece ani“. Cu alte cuvinte, folosind creierul, îi menții capacitatea de judecă corect. Am putea spune și că dezlegarea de cuvinte încruciate sau, mai nou, de Sudoku, are același efect.

La recenta reuniune a Societății Americane de Neuroștiințe, o comunicare a atras atenția. E vorba de experiențele efectuate de dr. Tracy Shors.

În ultimii zece ani, neurologii au observat că în creier continuă să apară, tot timpul, neuroni noi, tineri,

Folosiți-l sau îl pierdeți

infirmând vechea credință că ne pierdem ireversibil neuronii o dată cu vârsta. Problema e cum să păstrăm acești neuroni? Lucrând pe șoricea, dr. Shors a izbutit să marcheze celulele nervoase care se nașteau în fiecare zi. Astfel că, în scurt timp, a dispus de un mare număr de celule nervoase tinere. Ea a împărțit șoriceii în două grupe: prima a fost lăsată să lenească în voie, în timp ce a doua a fost antrenată în rezolvarea a diferite sarcini. La finalul experienței, toți șoriceii au avut aceeași soartă: au fost sacrificați. Ei bine, la cei care nu făceau nimic s-a constatat că toate celulele noi din creier dispăruseră. La cei activi, noile celule nu numai că se păstraseră, dar se transformaseră în neuroni maturi și legați între ei, adică integrați în rețeaua neuronală.

Concluzia era cea așteptată: exercițiul intelectual continuu păstrează creierul activ până la o vârstă înaintată.

Un prieten al României - acad. prof. dr. PHILLIP V. TOBIAS, la 81 de ani

De curând, acad. prof. dr. Phillip V. Tobias, de la Universitatea Witwatersrand (Wits) din Johannesburg, Republica Sud-Africană, a împlinit 81 de ani. S-a născut în orașul Durban, fiind descendentul unei familii de evrei englezi stabiliți în Africa de Sud la începutul secolului trecut.

Personalitate de excepție în lumea științifică internațională, spirit enciclopedic, renumit profesor și cercetător, ca anatomist, paleoantropolog, antropolog, zoolog, histolog și biolog, el a abordat interdisciplinar organizarea lumii animale și evoluția umană, contribuțiile sale de excelență fiind unanim recunoscute și apreciate. Activitatea științifică și publicistică a prof. P.V. Tobias, desfășurată de-a lungul a peste 50 de ani, este impresionantă: 53 de cărți și monografii, 121 de capitole în tratate, 464 de lucrări în periodice științifice, 137 de lucrări în enciclopedii și dicționare de biografii, 42 de rapoarte și memorii, 23 de prefețe la cărți, 24 de recenzii de tratate, 75 de rezumate de lucrări, 135 de publicații de popularizare a științei și 42 de publicații sub tipar. Are privilegiul recunoașterii descoperirilor și muncii sale de o viață: membru ales sau de onoare a 35 de societăți științifice internaționale și naționale, „Doctor Honoris Causa“ a 18 universități din întreaga lume, academician, membru al nouă Academii de Știință din Africa de Sud, S.U.A., Anglia, Austria și Portugalia, nominalizat de trei ori pentru Premiul Nobel. Prof. Phillip V. Tobias a primit numeroase înalte onoruri și distincții civice, înmânate printre alții și de șefi de stat, de președinții F.W. De Klerk, Nelson Mandela și Jacques Chirac.

Legăturile prof. dr. P.V. Tobias cu România încep într-un mod neașteptat. În două lucrări, prof. dr. doc. Ilie Th. Riga (1908-1977), profesor de anatomie la Facultatea de Medicină din București, evidențiază contribuția prof. dr. P.V. Tobias din Africa de Sud la dezvoltarea paleoantropologiei, inclusiv caracterizarea lui „Homo habilis“, la a cărui descoperire a contribuit. Fiii profesorului Riga, frații dr. Dan și Sorin Riga, îl cunosc personal pe prof. Tobias, la un congres internațional din Tel Aviv, legându-se între ei o strânsă prietenie și începând o colaborare în domeniul anatomiei și al neuroștiințelor, care se oficializează după 1989. Ei îl invită în România în mai 2003. Cu această ocazie, prof. Tobias susține două conferințe: „Evoluția științelor antropologice“, la Centrul de Cercetări Antropologice „Francisc Rainer“, și „Conceptele antropologice asupra dezvoltării și evoluției creierului la primate și la om“, la Academia Română (29 mai 2003). În cursul vizitei, prof. dr. P.V. Tobias a fost primit, la sediul F.C.E.R., de președintele de atunci al Federației, acad. prof. dr. Nicolae Cajal z.l. În plus, Academia de Științe Medicale, acad. prof. Nicolae Cajal z.l., a onorat contribuția de excelență adusă pe plan mondial în știință și antropologie de prof. dr. Phillip V. Tobias, prin acordarea titlului de „Membru de Onoare“ al Academiei de Științe Medicale din România.

În curând, prin eforturile comune ale unor cercetători de la Spitalul Clinic de Psihiatrie „Al. Obregia“ și de la Centrul de Cercetări Antropologice „Fr. Rainer“, precum și cu sprijinul dr. Aurel Vainer, președintele F.C.E.R., se va tipări un volum omagial despre prof. dr. P.V. Tobias, cuprinzând viața, personalitatea sa științifică și traducerea celor două prelegeri ținute cu ocazia vizitei din mai 2003 în România.

Pagină realizată de
EVA GALAMBOS
și ANDREI BANC

O nouă ediție a Enciclopediei Iudaice

La 8 decembrie, va apărea cea de a doua ediție, revizuită și îmbogățită, a *Enciclopediei Iudaice*. Realizată de Editurile „Macmillan Reference“, din S.U.A., și „Keter“, din Israel, în cele 22 de volume au fost incluse peste 2.700 de noțiuni noi. *Enciclopedia* - a declarat Judith Baskin, directorul programului de studii iudaice de la Universitatea Oregon și unul dintre redactorii ei - cuprinde o serie de referiri la evenimente și situații care au avut loc în ultimii 30 de ani, după apariția primei ediții. Viața evreiască s-a reactivat în fostele țări comuniste, în multe orașe americane, ca, de pildă, Las Vegas și Atlanta, comunitățile evreiești se extind cu rapiditate, iar femeile joacă un rol din ce în ce mai important și contribuția lor este recunoscută.

Realizarea noii ediții a necesitat eforturi deosebite. Activitatea de redactare a durat mai mulți ani, iar autorii ei au fost o echipă de cercetători, inclusiv 1.200 de persoane care, la solicitarea redacției, au trimis informații.

Noua ediție are mai multe date despre viața iudaică din emisfera sudică - Australia și America de Sud. De asemenea, un spațiu mai mare a fost acordat Holocaustului și vieții evreiești din Statele Unite. Au fost incluse și date mai „exotice“, cum ar fi extinderea studiilor despre Cabala, sau prezența unor actori sau sportivi evrei. Cel mai mare spațiu a fost acordat, bineînțeles, Israelului, căruia i-a fost consacrat un întreg volum. Pe locul doi ca extindere se situează problemele Holocaustului. (E.G.)